

Práce se zabývá pojetím mysli u Johna Locke a René Descartese. Hlavní pozornost je věnována schopnostem lidské duše, čili chápavostí a vůli, a též její ontologické povaze. Jsou kladeny otázky o druhu substance, kterou mysl je, o identitě osobnosti, svobodě vůle a způsobech poznávání. Systémy jsou po uvedení kriticky zkoumány, a srovnávány co do jejich silných a slabých stránek. Rozdíly mezi oběma filozofy se nejzjevněji ukazují ke konci práce v názoru na nehmotnost či hmotnost mysli.